

Брюксел, 9 декември 2025 г.
(OR. en)

14941/25
ADD 1

Междуинституционално досие:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу киберпрестъпността — засилване на международното сътрудничество в областта на борбата с определени престъпления, извършени чрез информационни и комуникационни технологии, и на обмена на доказателства в електронна форма за тежки престъпления

Резерви

1. Съюзът и неговите държави членки действат в съответствие със следните указания, когато става въпрос за резерви във връзка с Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу киберпрестъпността - засилване на международното сътрудничество в областта на борбата с определени престъпления, извършени чрез информационни и комуникационни технологии, и на обмена на доказателства в електронна форма за тежки престъпления (наричана по-нататък „конвенцията“).
2. Конвенцията не съдържа специална разпоредба относно резервите. Вместо това тя изрично допуска дадена страна по нея да декларира, че ще се ползва от резерва, предвидена в някои от членовете на конвенцията, а именно член 11, параграф 3, член 23, параграф 3, буква а), член 23, параграф 3, буква б), втора алинея, член 42, параграф 5 и член 63, параграфи 3 и 4. Конвенцията допуска по подразбиране и други резерви, ако тези резерви са в съответствие с член 19, буква „с“ от Виенската конвенция за правото на договорите, съставена във Виена на 23 май 1969 г., и с международното обичайно право и ако не са несъвместими с предмета и целта на конвенцията.
3. Съюзът и неговите държави членки правят резерва на основание член 63, параграф 3, като посочват, че не се считат за обвързани от член 63, параграф 2 по отношение на уреждането на спорове по въпроси, попадащи в компетентността на Съюза, или по отношение на уреждането на спорове между държавите — членки на Съюза, или между Съюза и държава членка.

4. Когато държавите членки разглеждат възможността да направят резерви, те информират Комисията предварително.
 5. Условието и гаранциите за правата на човека, признати и предвидени в конвенцията, включително тези в член 6, член 21, параграф 4, член 24, член 36, член 37, параграф 15 и член 40, параграф 22, са част от предмета и целта на конвенцията. Следователно Съюзът и неговите държави членки не правят резерви по тези членове. Съюзът следва да възрази срещу резерви на трети държави — страни по конвенцията, които се считат за несъвместими с предмета и целта на конвенцията, като с това не се засяга възможността държавите членки да направят същото възражение по съгласуван начин.
-